

کتاب الفقه

سلام

لوازمِ «ظهورِ» آخرین حجّت:

جلسه نهم — ۳۱ خرداد ماه ۱۴۰۰

عرض شد که: از منظر قرآن، تحقیق:

«آرمانهای انسانی و اسلامی»

و «تحوّل جهانی»

«نیازمند پیدایش اُمتی نمونه» است:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا

لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

وَيَكُونَ الرُّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا (بقره/۱۴۳)

و اینگونه شما را « امتِ معیار » قرار دادیم تا برای « تمام مردم جهان »

« ملاک » باشید و « رسول » برای شما « ملاک » باشد.

« اُمّتی » که:

اولاً: به « تعالیم و حدود الهی »، « متعهد » باشد.

ثانیاً: « صالحین » را برای مدیریتها، « انتخاب » کند.

ثالثاً: افرادش به حدّ نصابی از « عقلانیت » رسیده باشند.

نظر مقام معظم رهبری درباره‌ی « **عقل** »

در ۲۹ / ۴ / ۸۸

و در سالروز بعثت پیامبر صل الله تعالی علیه و آله سلم
و با حضور سران ارشد نظام و مهمانان خارجی
و در بحبوحه‌ی حوادث سال ۸۸:

(بعثت انبیاء) در درجه‌ی اول، برای تربیت عقلانی است.

یعنی نیروی خرد انسانی را استخراج کردن،
آن را بر تفکرات و اعمال انسان حاکم قرار دادن،
مشعل خرد انسانی را به دست انسان سپردن،
تا راه را با این مشعل تشخیص بدهد
و قادر بر طی کردن آن راه باشد.

در درجه‌ی اول در بعثت پیامبر صلی الله علیه و آله
مسئله‌ی عقل و مسئله‌ی دانائی مطرح شده است،
در سرتاسر قرآن و تعالیم غیر قرآنی پیامبر هم
هر چه شما نگاه می‌کنید می‌بینید
تکیه‌ی بر عقل و خرد و تأمل و تدبر و تفکر
و این گونه تعبیرات است.

حتی در قیامت از زبان مجرمان، قرآن می‌فرماید:
لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ، مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

علت اینکه ما دچار آتش دوزخ شدیم

اینست که به عقلمان مراجعه نکردیم

گوش نکردیم دل ندادیم،

لذا امروز به این سرنوشت تلخ مبتلا شدیم. ¹¹

در کارنامه و در زندگی تمام پیغمبران
« دعوت به تعقل »،

در درجه‌ی اول است.

البته در اسلام

این قویتر و روشنتر و واضح‌تر است.

لذا امیرالمؤمنین علیه الصّلاه و السّلام در علت بعثت انبیاء می فرماید:

لَيْسَتْ أَدْوَاهُهُمْ مِثْقَالَ فِطْرَتِهِ وَ يُثِيرُوا لَهُمْ دَفَائِنَ الْعُقُولِ (خطبه اول)

« ... تا گنجینه های عقل را استخراج کنند. »

این گنجینه خرد در دل من و شما هست. اشکال کار ما اینست که مثل آن فردی هستیم که بر روی گنجی خوابیده و از آن خبر ندارد و از آن بهره نمی برد و از گرسنگی می میرد.

اما بر «**خلاف**» اين مطالب:

بسیاری معتقدند که « تحوّل عقلانی و جهانی »،

فقط « **پس** از ظهور » رخ می‌دهد.

و یکی از مراجع عظام، « رشد عقلانی » جامعه را

محصول « **معجزه مهدوی** » اعلام نموده است.

و برخی¹⁵ در انتخابات، فقط به امام زمان رأی می‌دهند:

۱۱۸۷ سال است که کاندیدای اصلح

از سوی خداوند انتخاب

و اعلام شده است

ولی...

واقعاً چرا؟!

کسی تبلیغ او را نمیکند

حتی علما و به ظاهر بزرگان دین هم

مردم را به او نمیخوانند ،

ستاد انتخاباتی ندارد...

و مردم علاج مشکلاتشان را در

آمدن او جستجو نمی کنند

و هرکسی خود را منجی میداند

خداوند
ما را
اعلام

#تنها راه نجات بشر راه

اما « **عدل گستر** » بودنِ **امام**،
در این حدیث، مورد نظر است نه
« **مسئولیت** نداشتنِ » مردم.

امام صلی علیہ السلام فرمودند: زمین جز به دست امام (امام معصوم) اصلاح نمی شود.

پرسش ۱:

«ایرادی» سخن آنها چیست؟

نظر شما؟

مهمترین «**ایراد**» این افراد اینست که:

مشخص و بیان نمی کنند که:

تا زمانِ «**ظهور**»،

«**جامعه**» چگونه باید «**اداره**» شود؟

أمیر المؤمنین صلوات الله علیه می فرمایند:

... اینان می گویند: زمامداری مخصوص خدا (امام زمان) است.

در حالیکه (الآن) مردم « حاکم » می خواهند « چه نیکوکار و چه بدکار »،

تا مؤمن در حکومت او به کار خود برسد و کافر هم بهره مند شود ...

... وَ إِنَّهُ نَا بُدُّ لِلنَّاسِ مِنْ أَمِيرٍ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ

يَعْمَلُ فِي إِمْرَتِهِ الْمُؤْمِنُ وَيَسْتَمْتَعُ فِيهَا الْكَافِرُ ... (خطبه / ۴۰)

یک « تلقین » دیگر:

در مذهب چیزی به اسم رای دادن و
ندادن و مرتکب گناه شدن یا نشدن
نداریم و همه اینها توجیهی است
برای یک رفتار مدنی که البته اگر تمام
قواعد دموکراسی به درستی اعمال
شده باشد در اسلام موضوعی داریم
به نام بیعت که آنهم مختص امام
معصوم است.

در مذهب شیعه امام معصوم است

در حال حاضر که امام زمان عج
حاضرند تشکیل حکومت اسلامی
منفور است زیرا در حکومت معصوم
عدالت به معنای واقعی اجرا میشود
و در سایر حکومتها بخاطر غیر
معصوم بودن زمامداران هر بی
عدالتی و ظلم متصور است .
دین را از کتاب و امام معصوم و
منطق و عقل بدست آورید نه از مردم

پرسش ۲:

«ایرادی» این سخن چیست؟

نظر شما؟

«ایرادی» آن اینست که:

جنابِ « **سلمان** » در « بصره » و « مدائن »،

« **کمیل** » در « هیت » و « **زیاد** » در « اهواز »،

« **عبدالعظیم** » در ری، « **مالک اشتر** » در مصر،

آیا این استانداران و نوّاب اربعه، « **معصوم** » بودند؟

و آیا « **اطاعت** » از آنها « **واجب** » بوده یا خیر؟

نامہ رسمی مولا بہ «کمیل»:

... اینکه به اهل قرقسیا تاختی و مرزهایی که به تو سپردیم را بی محافظی که دشمن را برگرداند واگذاشتی، **نظر غلطی بود** برای دشمنانِ دنبالِ غارتِ دوستانت، « پُل » شده‌ای، نه تو را توانی است و نه دشمن را از تو ترسی، نه مرزی را بستی و نه شوکت دشمن را شکستی و حاکم مفیدی برای اهل شهرت نبودی و از امیر خود کاری را کفایت نمی‌کنی. (خطبه/۶۱)

با این بی‌کفایتی، آیا « اطاعت » از او برای سپاهش، « واجب » بوده یا نه؟

... تَعَاطِيكَ الْغَارَةَ عَلَى أَهْلِ قَرْقِيسِيَا وَ تَعْطِيلَكَ مَسَالِحَكَ الَّتِي **وَلَّيْنَاكَ** لَيْسَ بِهَا مَنْ يَمْنَعُهَا وَلَا يَرُدُّ الْجَيْشَ عَنْهَا لَرَأَى شَعَاعٌ فَقَدْ **صِرَتْ جِسْرًا** لِمَنْ أَرَادَ الْغَارَةَ مِنْ أَعْدَائِكَ عَلَى أَوْلِيَائِكَ غَيْرَ شَدِيدِ الْمَنْكِبِ وَلَا مَهْيَبِ الْجَانِبِ وَلَا سَادَّ ثُغْرَةً وَلَا كَاسِرٍ لِعَدُوٍّ شَوْكَةً وَلَا مُغْنٍ عَنْ أَهْلِ مِصْرِهِ وَلَا مُجْزٍ عَنْ أَمِيرِهِ.

پس «جامعه‌ی غرق» در:

«غفلت، جهالت، ظلم، جور، فقر، فحشاء» ...

با این همه مسئولینِ مدرک‌دار اما «نالایق»،

چگونه ممکن است یکباره «همگی عاقل» شوند؟

و اصلاً «تحوّل با معجزه» چه «ارزشی» دارد؟

پس به نظر می‌رسد این طرفدارانِ «**ظهور**»،

اولاً: می‌خواهند «**تنبلی**» خود را «**توجیه**» کنند.

ثانیاً: می‌خواهند «**حسادت**» شدید و دیرینه خود را

نسبت به امام خمینی و امام خامنه‌ای اِرضاء کنند.

ثالثاً: با «**فریب**» مردم «**انقلاب**» را تضعیف کنند.

در حالی که از منظر **قرآن**،

« حکومت مهدوی » و « تحوّل جهانی »،

فقط با « **تلاش** » خستگی ناپذیر،

و « **مجاهدتِ اُمّتِ شاهد** » رُخ می‌دهد.

(مثل تلاش مؤمنانه و آتش به اختیار مؤمنین در انتخابات ۲۸ خرداد)

«نوشته» یکی از «شما»:

اگه ما تلاش کنیم، آوردن امام زمان ارواحنا فداه هم به همین سادگی خواهد بود.
در این یکماه چقدر مردم انقلابی، همدلی کردند و سختی کشیدند و با انواع تلاشها،
یک «جَوّ پر نشاط»، «برای یاری حق» درست کردند.

دردِ غم انگیز کربلا این بود که مردم، این جَوّ رو برای اومدن امام آماده نکردند.
با آمدن مسلم بن عقیل به کوفه خیلیا گفتن: حالا که او اومده پس حتما برنده میشه
و نیازی به زحمت ما نیست و خیلی زود آنها یکی یکی پا پس کشیدند،
و شرایط کوفه طوری شد که ۳۰ هزار نفر برای کشتن پسر پیامبر صف بستند
پس این تلاشها «برای به کرسی نشوندن حق» به اندازه یک تاریخ ارزش داره ...
تاریخی که پر از تنهاییهای «ولایت» در اصلی ترین بزرگاههاست ...
فقط روز قیامت ارزش این تلاشها رو به چشم و جانتون خواهید دید ...

« دلیلِ قرآنی این ادّعا: »

« تأملی » در « آیه ۷۸ سورة حج »:

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ
مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
فَأَقِمُْوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ
هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ (حج/٧٨)

بخش اول:

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

....(حج/۷۸)

و در راه خدا آنچنان که حق جهادِ اوست جهاد کنید ...

برداشت شما از این بخش چیست؟

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

....(حج/۷۸)

و در راه خدا آنچنان که حق جهادِ اوست جهاد کنید ...

پرسش اول: آیا « **وَجُوبِ** جهاد » مربوط به صدر اسلام است؟

پرسش دوم: آیا « **وَجُوبِ** جهاد » مربوط به بعد از ظهور است؟

پرسش سوم: آیا « **وَجُوبِ** جهاد » برای همیشه و همه جا است؟

بخش دوم:

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ
مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا

... (حج/۷۸)

اوست که شما را (برای؟؟؟) « برگزید » و در دین بر شما سختی قرار نداده،
آیین پدرتان ابراهیم (نیز چنین بوده) او قبلا شما را مسلمان نامید و در این (قرآن نیز همین مطلب آمده).

برداشت شما از این بخش چیست؟

وَ جَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ
مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
... (حج/۷۸)

— اوست که شما را (برای؟؟؟) « برگزید » و در دین بر شما سختی قرار نداده،
آیین پدرتان ابراهیم (نیز چنین بوده) او قبلا شما را مسلمان نامید و در این (قرآن نیز همین مطلب آمده).

پرسش اول: خداوند « ما » را برای چه « **مأموریتی** » گزینش کرده؟

پرسش دوم: آیا این « **مسلمین** » محدود به « زمان خاصی » هستند؟

بخش سوم:

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيداً عَلَيْكُمْ

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ... (حج/۷۸)

تا این رسول بر شما گواه باشد و شما بر این مردم گواه باشید ...

برداشت شما از این بخش چیست؟

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَلَّةً أُنَبِّئُكُمْ إِبرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيداً عَلَيْكُمْ

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ... (حج/۷۸)

تا این رسول بر شما گواه باشد و شما بر این مردم گواه باشید ...

پرسش اول: آیا « رسول »، « گواه » ماست یا « مُنْجِي » جهان؟

پرسش دوم: « ما » در « چه چیزی » باید « گواه » مردم باشیم؟

پرسش سوم: ما باید برای « مردم » کجای زمین « گواه » باشیم؟

بخش چهارم:

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَلَّةً أُنِيَكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

وَاعْتَصِمُوا بِـاللَّهِ ... (حج/۷۸)

پس نماز را إقامة کنید و زکات بدهید و با خدا عصمت بجوئید ...

برداشت شما از این بخش چیست؟

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَلَّةً أُنَبِّئُكُمْ إِنَّهُمُ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيداً عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ ... (حج/۷۸)

پس نماز را إقامة کنید و زکات بدهید و با خدا عصمت بجوئید ...

پرسش اول: این « نماز و زکات و اعتصام، **بعد** » از جهاد و گزینش یعنی چه؟

پرسش دوم: آیا این « نماز، زکات و اعتصام » برای « **شاهد** » بودن ماست؟

پرسش سوم: آیا این « نماز، زکات و اعتصام » برای « **عصمتِ ظلی** » است؟

بخش پنجم:

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ

هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ (حج/۷۸)

... او مولای شماست که چه نیکو مولا و چه نیکو یاورى است.

برداشت شما از این بخش چیست؟

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ

هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ (حج/۷۸)

... او مولای شماست که چه نیکو مولا و چه نیکو یاورى است.

پرسش اول: مگر « خداوند »، « مولاى رسول و امام » نیست؟

پرسش دوم: چرا « خداوند »، « مولا و نصيرِ ما » است؟

پرسش سوم: « انتظارِ خداوند » از این « نصرتِ ما » چیست؟

بنابراین از منظر **قرآن**،

« حکومت مهدوی » و « تحوّل جهانی »،

فقط با « **تلاش** » خستگی ناپذیر،

و « **مجاهدتِ اُمّتِ شاهد** » رُخ می دهد.

اللَّهُمَّ؛ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ
تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَ أَهْلَهُ وَ تُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَ أَهْلَهُ
وَ تَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ وَ الْفَقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ
وَ تَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةً الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ.

خدایا به سوی تو مشتاقیم با دولت کریمه‌ای که اسلام و اهلش را با آن عزیز گردانی،
و نفاق و اهلش را با آن خوار سازی، و ما را در آن از « دعوت‌کنندگان » به سوی طاعت،
و « رهبران به راهت » قرار دهی و کرامت دنیا و آخرت را به برکت آن، روزیمان فرمایی.

خدایا :

یاریمان کن تا به اوج « **عقلانیّت** » برسیم،

و از « **منتظرین بصیر** و **مقاوم** و **مشتاقِ ظهور** »

و در تهیّهٔ مقدماتِ ظهور سهیم و در رکابش باشیم.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُوْلِكَ

